

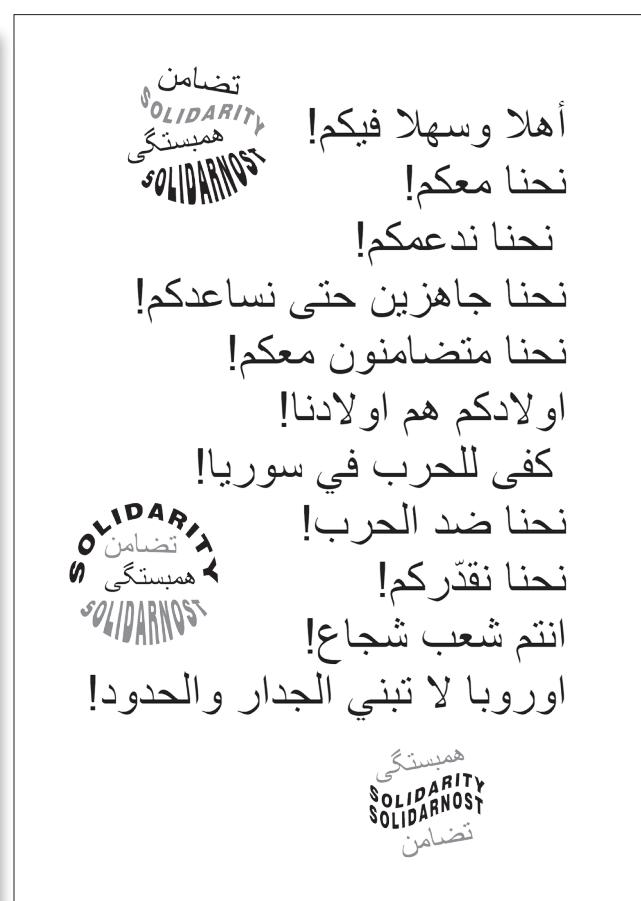
solidarnost je naša snaga

Direktna akcija - Solidarna pomoć izbeglicama sa Bliskog istoka, park kod Autobuske stanice i Ekonomskog fakulteta

25. septembar, Beograd

U okviru ove solidarne posete, organizovale/i smo više aktivnosti:

Humanitarna pomoć: Radi bolje i pravičnije raspodele solidarne pomoći, prethodno smo pripremili raspodelu pomoći. Sve smo podelili u male paketiće, u svakom su bili slatkiši (ratluk), vlažne maramice, kesice kafe, pakovanje keksa, bomboni. Takođe smo delili ženski donji veš i čarape. Svaki paketić je sadržavao letak na kome su ispisane poruke solidarnosti, dobrodošlice, prijateljstva, solidarnosti na dva jezika.

Prvo smo otišli do parka kod autobuske stanice Lasta, vreme je bilo tmurno i hladnjikavo.

Tamo su bile porodice u šatorima, deca su trčkarala i sa osmehom pružali ruke prema nama, svakome smo dali po jedan paketić.

Prišle su nam dve devojčice, verovatno su bile sestre samo su stajale i gledale nas, nisu progovorile ni reč ali njihove oči su nam govorile sve.

Jedna od njih je bila bosa bez čarapa samo u papučama, Violeta im je dala čarape i donji veš otišle su srećne kod svoje porodice koja je sedela na obližnjoj klupi.

solidarnost je naša snaga

Kada smo podelili sve paketiće i veš, Violeta je otišla da kupi bombo-ne za drugi park kod Ekonomskog fakulteta.

Humanitarna pomoć se ne iscrpljuje 'samo' u donošenju stvari nego i u solidarnim posetama, razgovoru, zajedničke male kreativne aktivnosti...

Crtanje mape sveta

U parku smo zajedno sa ljudima crtali mapu sveta (Bliski Istok-Evropa). Na prethodnom sastanku u ŽUC-u Vahida predložila da se donesu krede i da se kao propratna aktivnost posle deljenja stvari na podu crta nešto sa decom: poruke na raznim jezicima ili velika mapa gde su ucrtane zemlje odakle ljudi dolaze i kuda idu i gde bi mogli da se upisuju trase kojima su dolazili, teškoće na koje su nailazili, itd.

Zamišljeno da crtanje mapa bude neka vrsta alatke/medijuma za otpočinjanje razgovora, diskusije, uspostavljanja odnosa, upoznavanja, dolaženja do nekih zanimljivih znanja za nas ili korisnih informacija za izbeglice.

Čim počne da se crta nešto na podu, ljudi se odmah radoznalo skupljaju...

Jako brzo napravila se velika gužva. Pošto je više ljudi crtalo u isto vreme, napravila se malo zbrka u crtežu, ali to nije bitno, bitno je da se razvila živa konverzacija sa ljudima koji su prevodili na više punktova.

Mogli smo da saznamo, između ostalog, o nekim zategnutim odnosima koji postoje među lokalnim zajednicama; neki ljudi su proučavali mapu da bi planirali put do svojih destinacija i raspitivali se za granične prelaze. Konverzacija se kasnije nastavila u grupici sa dečacima-mladićima iz Avganistana i Irana koji su nam pokazivali i ispisivali neke reči na njihovim jezicima i dijalektima. Saznali smo da se u Avganistanu govori pet jezika a u Iranu čak sedam.

Zaključak: poželjno je ostati duže vremena sa ljudima, vreme je potrebno da bi se ostvario neki smisleni kontakt. Može se nastaviti rad sa mapama, crtanjem, jezikom, muzikom. Možda ne bi bilo loše instalirati jednu veliku mapu na tabli gde može da se upisuje trenutna situacija na granicama.

Akцију su organizovale: Autonomni ženski centar, Žene u crnom, uz podršku Rekonstrukcije ženski fond a učestvovalo je desetak aktivista/kinja: Goran, Tijana, Michaela, Vahida, Mirko, Jana, Aleksandra, Violeta, Tomislav, Vedrana. Naravno, uz aktivno učešće izbeglica.

Priredili: Violeta, Goran, Vahida

